

Externe Competitie 2026/27

Openingsronde

Kerkrade 1 - Venlo 1 (piep)klein

Door: **Nico van der Hoogt**

Dit wordt nog maar eens geen vrolijk verhaal. Want de implosie dit jaar van het sinds vele jaren zo sterke en trotse Venlo 1 GROOT, heeft ook zijn sporen nagelaten in dat andere, ^{kleine} Venlo 1. Zo werd multi functionaris Bas noodgedwongen geroepen tot een zo mogelijk nog hogere positie; die van aanvoerder van de resterende ruïne van onze externe vlaggendragers. Nederig afgedaald naar de vierde klasse landelijk. Verder zagen vaste krachten Ololi en Robert van verdere deelname af. Spijtig! Het goede nieuws daarentegen: Jos, na goeddeels *in Rente* te zijn gegaan, doet na vele jaren afwezigheid, extern weer mee! En John Stikkelbroeck werd gevonden als nieuwe teamcoördinator en speler. Zijn organisatorische talenten daaromtrent bewees hij al direct in deze beginronde.

Dat mocht allemaal niet verhinderen dat die eerste ontmoeting daar in het aller diepste zuiden toch ontspoorde in een nederlaag. Ja, ik wind er verder maar geen verhullende doekjes om en kom zonder semantische smoesjes maar direct ter zake. Zulks in het kader van een nieuwe verslagmodus; geen onnodig gebeuzel, geneuzel of getreuzel. Ter zake!

Analyse der gespeelde potten, soms met panne.

Althans een poging daartoe. Uiteraard trap ik af met onze nieuwbakken teamleider John. Vooralsnog werd zijn optreden op het allerhoogste bronsgroene niveau (nog) niet punctueel beloond.

Bord 6

Wit: Jo Engels (1808)

Zwart: John Stikkelbroeck (1673)

In een Hollands gestampte pot weet John lange tijd moeiteloos het evenwicht te bewaren. Opent echter met **16...exd4** het centrum en komt even later na **17.exd4 g6 18.Tfe1 Pg7 19.Pc4** onder zware druk te staan. In beeld gevangen:

Jo hield hardnekkig aan zijn positionele voordeel vast. Zijn goed recht!

Het mondde uit in een onhoudbare toestand na **30.Pd2-e4** , beeld!

Zoals u zelf ziet, met niet meer af te wenden onheil. 1-0 dus.

Ook ikzelf heb ditmaal geen heldendaden te melden en voegde mij solidair bij John. Verloren dus.

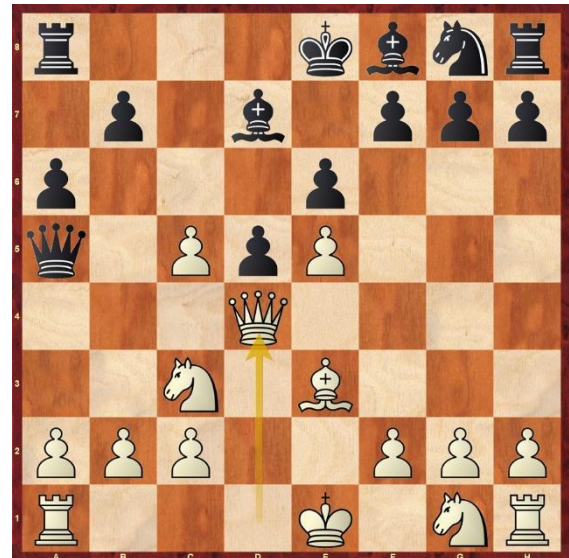
Bord 3

Wit: Nico van der Hoogt (1893)

Zwart: Eugène Lenssen (1895)

Het zaad voor de nederlaag werd reeds geplant in een doorgeschoven (gesnoven?) Caro Kann. Op zet 9 meende ik een eigen bijdrage te moeten leveren aan een verbetering van de doorvorste theoretische inzichten daaromtrent. Dat zag er van alle kanten zó uit:

Stelling na: 9.Dd1-d4

Ietwat hebzuchtig¹ wilde ik voorlopig vasthouden aan mijn plusboertje, met een komend b4 erachteraan gepland. Helemaal zo gek nog niet vond later ook oom Fritz! Het spel ging verder met: **9...Pe7 10.b4 Dc7 11.Pf3 Pf5** en weer tijd voor een diagram:

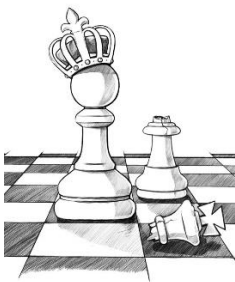
Tot zover had ik het allemaal nog wel aan zien komen. 12.Dd3 of Df4 had de zaak in balans gehouden. Lichtzinnig en niets of niemand vermoedend, kwam ik met **12.Dd2 ?** op de

¹ Geheel tegen mijn altruïstische inslag!

proppen. Echter nu is 12...Pxe3 of a5 desastreus voor het wankel witte bouwwerk. **12...a5 ! 13.0-0 13.Pxe3 Dxe3 14.axb4** met een rokende, uche, uche, witte puinhoop tot gevolg. Voor allen met een sterke maag is er beeld:

De witte damevleugel ligt aan gruzelementen, er gaan 2 pionnen verloren en zwart beschikt ook nog eens over een ijzersterk loperpaar. Dat het vonnis pas na 35 zetten werd voltrokken en Nico's kop rolde, mag nog een klein mirakel heten... Aldus:

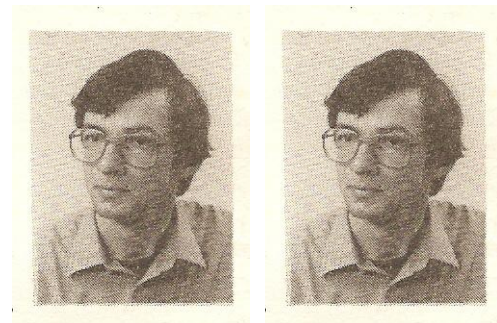

Bron: Pinterest

Resteren de vier remises. Te beginnen met de in de boezem van de vereniging teruggekeerde Jos, die reeds in de jaren '70 zijn opwachting bij de (toen nog) Koninklijk Erkende

maakte. En daar vele successen behaalde. Met als hoogtepunt zijn, exact 40 jaar geleden, dubbele clubkampioenschap bij zowel de Maastrichtse als Venlose schaakvereniging! (Hij studeerde indertijd in de Sjengenstad) In een wedstrijdverslag Venlo 2-Voerendaal 3 in 2011 schreef ik, (knip-oog) na een fraaie externe zege van Jos:

De dubbelclubkampioen medio 1986:

Kampioen V.S.M.(l.) en K.E.V.S.V.(r.)

Ja, dat was toen in betere tijden. Toch had er die dag een zegepraal ingezeten...

Bord 1

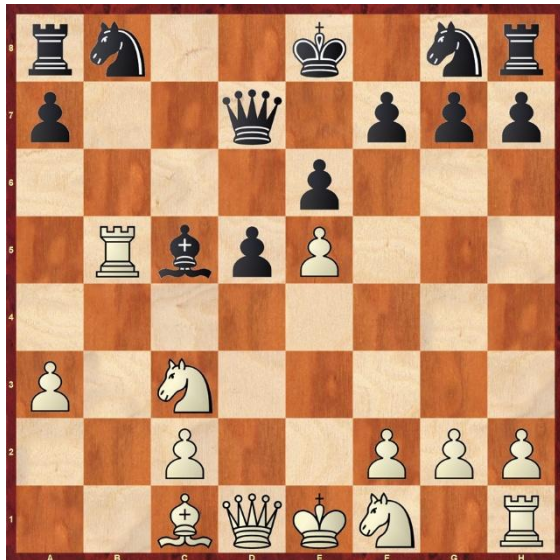
Wit: Jos Rievers (1949)

Zwart: Glenn Freer (1984)

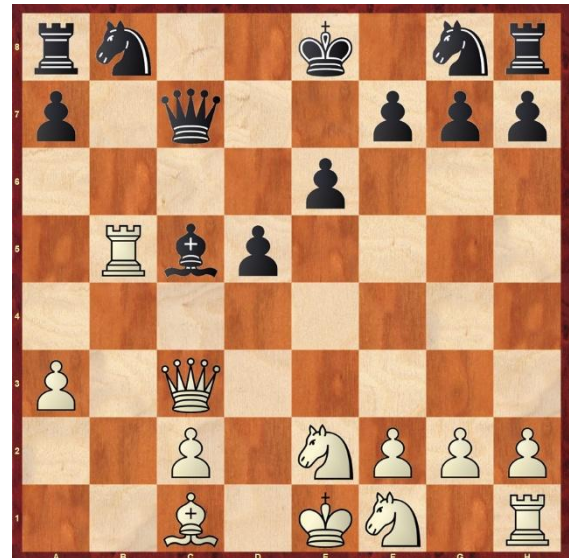
Ik geef u, ondanks de vigerende hedendaagse privacy-verordeningen, toch even de op Franse leest geschoeide partij *ouverture*.

1.e4 e6 2.d4 d5 3.Pc3 Lb4 4.Pge2 ontwijkt de hoofdvariant met 4.e5 Was Glenn verrast? **4...b6** ? staat niet op de Franse menukaart. Jos reageert optimaal: **5.a3 Le7 6.e5** geeft het voordeel weer uit handen, **6...La6**

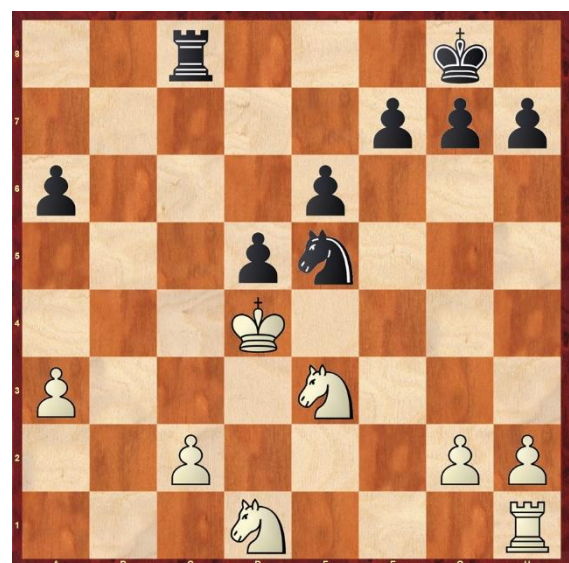
Goed, ze schaakten verder. Dan gaat Jos als eerste van het juiste schaakpad na **13.Tb1-b5** ? Dat ziet er zó uit:

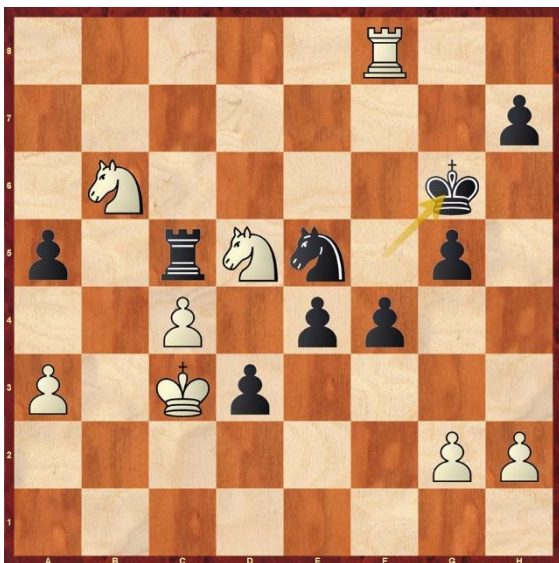
Lastig ware nu **13...Dc6!** **14.Tb3** en Glenn heeft opeens een riante positie! De Kerkrader veteraan ging met **13...Dc7** aan die mogelijkheid voorbij. Nu kan Jos de boel weer gelijk-trekken met een ‘fraai’ stukoffer: **14.Pxd5!** bijv. **exd5?** **15.Dxd5** of, **14...Dxe5+?** **15.Pe3** met groot voor-deel. **14.Dd3?** **Dxe5** Te materialis-tisch gespeeld. **14...a6** of **Pd7** met groot voordeel. Niettemin blijft Jos’ stelling toch zorgelijk. Er werd door-gespeeld. En even later na **15.Pe2** **Dc7** **16.Dc3** is er weer reden om u te verblijden met een diagram.

Dat ziet er gevaarlijk uit; aanval op de looper en het boertje op g7! Wat zou u doen? Opgeven? Niet nodig. **16...Ld6** **17.Dxg7** **Le5!** Houdt zelfs een klein zwart plusje in leven. Glenn zag zich evenwel genoodzaakt om zich via **16...Lxf2** **17.Kxf2** **Dxc3** **18.Pxc3** **Pf6** uit de penarie te offeren. Dat kan op de lange duur niet goed gaan. Er werd toch doorgespeeld. En terecht want na **27.Kd4** kan Glenn weer *ausgleichen*. Dat ziet er dan zó uit:

Nu is een mooi remisepad mogelijk: 27...Pc6+ 28.Kd3 Pe5+ *ad infinitum*. 29.Kd2 d4 30.Pf1 Pc4+ en ook de a pion moet er aan geloven. Na **27...f6 28.Pb2** is onze man uit *Germany* weer in het voordeel. Als Glenn dan zijn pionnenmeerderheid aan het werk weet te zetten, vervluchtigt wits voordeel weer in dunne lucht. Doordat echter een der zwarte boertjes te snel oprukt, ontstaan er gaten in de zwarte muur. Jos krijgt nog maar eens dikke zegekansen. Die vervolgens wederom om zeep worden geholpen. Ja, het was voor uw nederige analyticus af en toe ritje in een draaimolen van emoties! ² En nog eenmaal krijgt Jos, het is dan al laat op de dag, Kiebitze doen al hinderlijk van zich horen, kans op winst na: **42...Kf5-g6**

Te beginnen met, u zag het thuis al, 43.Tf6+ Kg7 44.Tf5! Pf7 45.g3 en zwart is rijp voor de sloop. Tot slot: **43.Te8(?) d2 44.Kxd2 Pxc4+** Remise.

² Hieraan wordt, zoals ook aan snavelbreuk bij jonge dwergparkieten, te weinig aandacht besteed!

Snel maar verder met de kortste pot van de dag, die van:

Bord 2

Wit: Paul van Kerkhof (1914)

Zwart: Danny Boskemper (1888)

Beide kemphanen klopten zich via een reguliere Pirc na 'de pionnenbreker' – dictum Fritz - **12...f7-f5** naar onderstaande constellatie:

Danny lichtjes in het defensief. Het vervolg integraal voor uw gemak:

13.f4 c6 14.Lc4 c5 15.fxe5 Lxe5 16.Lf4 Ld4+ 17.Le3 Le5 18.Lf4 Ld4+ 19.Le3 Le3 waar na drie maal een eendere stelling werd bereikt en er een reglementaire vredespijp werd opgestoken.

Nu de confrontatie tussen het Kerkra-der *Urgestein* Walter en onze man van de Noordzee, Olaf. Die daarvoor die dag zo'n 500 – zegge vijfhonderd – kilometer, bij geblokkeerde A2, moest overbruggen! En nog schaken

ook! Hulde, dank en respect voor hem.

Bord 4

Wit: Walter Kunstek (1869)

Zwart: Olaf P. Cliteur (1875)

Ook hier was sprake van een gevalletje Pirc. Met het opvallende **13...Th8-g8** geeft Olaf te kennen het zonder rokade denkt af te kunnen.

Visueel bewijs:

Fritz vindt het allemaal in orde. Ze speelden degelijk door. Totdat Olaf met **23...h4 24.De3 Th5 (?)** zijn zwarte hand overspeelt. Beeld:

Nu zit er een hele mooie combi in. Kijkt u gerust zelf even en scherp en passant uw schaakbrein! Nog niet doorlezen dus.

En, gezien! Bravo, juist, **25.Txd7! Lxd7 26.Lxe5 Txe5 27.Dxf4 f6 28.Pd3!** Voor eenieder die dit geweld allemaal niet heeft kunnen bijbenen, heb ik gelukkig een analysediagram op de kop weten te tikken.

Met groot, zo niet winnend voordeel voor wit. Walter koos voor **25.Pd6+** en bleef lichtjes in de plus. Ze schoven verder. Voor 500 kilometer wil je

wel spelen, natuurlijk! Dan begaat Olaf, in lichte tijdnood, met **33...Pb6-d7** een forse uitglijder.

Zie toe en huiver.

Dodelijk is nu: 34. Txd7! Weer die. 34...Lxd7 35.fxe5+ Kg7 36.e6+ en de zwarte veste wordt onder de voet gelopen. Ook het gespeelde **34.Df2** laat Fritz' beoordelingsmeter uitslaan naar 4,65. En dan weet u wel hoe laat het is... Dat er toch op zet 43 tot remise werd besloten, is het enigma van de dag. Opheldering wellicht in een volgende reportage...

Als laatste maar niet de minste:

Bord 5
Wit: John de Laat (1830)
Zwart: Cyrill Meyrers (1848)

John raakt na zo'n 20 zetten in onoverkomelijke problemen na **21...g5!**

Ai, dat ziet er heel lelijk uit! **22.Dxg5 Te5 23.Pf5 Lxf5 24.Pf3** en met een stuk minder had John normaliter de strijd gestaakt. Maar ja, teamschaak, ga je toch even door. En hij weet nog wat zetjes te sprokkelen tot aan de onvermijdelijke genadeklap. Onvermijdelijk? Niet helemaal. Want kijk wat er gebeurde na **34...Ph4-f5** :

Nog steeds staat Cyrill huizenhoog gewonnen. Hier slaat echter nog maar eens het zetduiveltje genadeloos toe met: **33.De8??** (De6, Df8, Dd7, allemaal prima. John grijpt zijn kans:

34.Pxg7 Kxg7 35.Txc5 waarna puntendeling volgde. Cyrill op zijn beurt *im Glück*, want nu staat de Venlonaar weer op winst...

Nee, saai was het nooit die dag in het diepe zuiden.

Summa summarium:

Kerkrade 1 – Venlo 1: 4-2

Dat wordt een lastig seizoen. Hopelijk leeft u mee. Ik had in ieder geval aansluitend een doorwaakte nacht:

Bron: Pinterest

Commentaar overbodig!

Nico, oktober 2026